12/12/2020

13 Δεκεμβρίου 1986 – Το ιερό λείψανο του Οσίου Λουκά επιστρέφει από τη Βενετία

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θηβών και Λεβαδείας

Λέγεται πως, όταν στα μέσα του 19ου αιώνα ρώτησαν έναν υπερήλικα στην Ήπειρο, τι ήταν αυτό που θυμόταν και σημάδεψε τη ζωή του, απάντησε πως όταν ήταν μικρό παιδί είδε από κοντά τον Άγιο Κοσμά τον Αιτωλό, που πέρασε από το χωριό του, και φίλησε το χέρι του. Αυτό σημάδεψε τη ζωή του.

Κι οι χιλιάδες πιστοί που την 13η Δεκεμβρίου 1986 βρέθηκαν στους λόφους του Στειρίου όρους, και περίμεναν υπομονετικά να υποδεχτούν το λείψανο του Οσίου Λουκά, που επέστρεφε από την ξενιτιά στο Μοναστήρι του, σημαδεύτηκαν κυριολεκτικά από την επιστροφή τού επί 526 χρόνια απόντος παρόντος Οσίου.

Το γεγονός σημάδεψε αδιαμφισβήτητα την ιστορία της Βοιωτίας τον 20ο αιώνα. Όσοι το έζησαν δεν το ξεχνούν και σαν τον υπερήλικα, που είδε τον Πατρο-Κοσμά, κι αυτοί αναφωνούν πως είδαν την επιστροφή του Οσίου Λουκά.

Επί 5 αιώνες χιλιάδες άνθρωποι, κληρικοί και λαϊκοί, αμέτρητοι προσκυνητές, Έλληνες και ξένοι περιηγητές, που κατέφθαναν στο Μοναστήρι του Στειρίου, άκουγαν για τον Όσιο Λουκά, μα δεν τον έβλεπαν πουθενά, άκουγαν πως γι' αυτό έφτιαξαν το μεγαλόπρεπο Καθολικό και τοποθέτησαν μέσα το λείψανό του, μα μόνο αδειανή έβλεπαν τη λάρνακα εκεί. Για 500 χρόνια δεν τον έβλεπαν εκεί που άκουγαν και διάβαζαν πως ήταν, αισθάνονταν την παρουσία του, μα με τα μάτια τα σωματικά μπροστά τους δεν τον έβλεπαν πουθενά.

Κι ήρθε η ώρα που έμαθαν το νέο ξαφνικά, κι έφτασε η μέρα που τον είδαν από κοντά. Και συνέρρευσαν κοντά του γέροι, νέοι, μικρά παιδιά, τον βλέπουν με τα μάτια τους τα σωματικά και σπεύδουν την αγία του σορό να ασπαστούν ευλαβικά.

Είναι δύσκολο να περιγράψει κάποιος το βίωμα της υποδοχής• νόμιζες πως κατέβηκε ο ουρανός στη γη και εδώ θα μείνει εσαεί. Νόμιζες πως άνοιξαν οι ουρανοί να εκπληρώσουν κάθε προσευχή. Σαν από ψηλά να ερχόταν η χαρά. Ανεκλάλητη χαρά από εκεί που νόμιζες πως κάθε ελπίδα είχε χαθεί. Κι εδόθη ελπίδα θεϊκή, στήριγμα πνευματικό με γνήσιο οδηγό τον οσιολουκαΐτη άγιο μοναχό.

Σε Αυτόν με ελπίδα προστρέχουν και τώρα οι πιστοί, Αυτόν τον Άγιο οδηγό στις ανάγκες έχουν βοηθό, και σε Αυτόν ικετευτικά τις πρεσβείες του ζητούν προς το Θεό.

Λουκᾶ μακάριε σέ γάρ βοηθόν ἐν ἀνάγκαις ἔχοντες τήν σήν ἐξαιτοῦμεν ἐν παντί καί πάντοτε βοήθειαν.

Επιμέλεια κειμένου: Αρετή Ε. Μουλαρά, Θεολόγος-M.Th.

Ιστορικό της επιστροφής των ιερών λειψάνων του Οσίου Λουκά

Τα ιερά λείψανα του Οσίου και Θεοφόρου Λουκά, τα οποία εθησαυρίζοντο στο μεγαλόπρεπο Καθολικό της φερώνυμης Μονής του μέχρι το 1460, λόγω της υπό των Τούρκων καταλήψεως της Βοιωτικής γης, μεταφέρονται από τους Οσιολουκαΐτες μοναχούς της Μονής στη Λευκάδα. Από ’κεί λόγω και της εν Λευκάδι ελεύσεως των Τούρκων μεταφέρονται στη Βοσνία από τους άρχοντες της Βοσνίας, οι οποίοι τα εξαγόρασαν από τους Τούρκους νομίζοντας ότι είναι τα λείψανα του Ευαγγελιστού Λουκά, αφού είχε γίνει σύγχυση μεταξύ των δυο αγίων των φερόντων το ίδιο όνομα.

Όταν, όμως, το 1463 οι Τούρκοι καταλαμβάνουν τη Βοσνία, Φραγκισκανοί μοναχοί μεταφέρουν τα λείψανα του Οσίου στη Βενετία, στη Μονή του Αγίου Ιώβ. Οι διαμαρτυρίες των Βενεδικτίνων μοναχών, οι οποίοι κατείχαν τα λείψανα του Ευαγγελιστού Λουκά στη Βασιλική της Αγίας Ιουστίνης στην Πάδοβα, είχαν σαν αποτέλεσμα, το 1464 Σύνοδος Καρδιναλίων να αποφασίσει ότι τα εν λόγω λείψανα δεν είναι του Ευαγγελιστού Λουκά, αλλά κάποιου Οσίου Λουκά από το Στείρι (περί τούτου συνεμαρτύρησε και ο Επίσκοπος Λευκωσίας Κύπρου Ησαΐας) με αποτέλεσμα να φυλαχθούν σε δευτερεύουσα και ασήμαντη θέση στον Ναό και να περιπέσουν σε αφάνεια.

Η πρόνοια, όμως, του Θεού έφερε την είδηση στην Εκκλησία της Βοιωτίας περί της υπάρξεως στη Βενετία των ιερών λειψάνων του Οσίου Λουκά. Ο τότε αδελφός της Μονής και είτα Επίσκοπος Ανδίδων κυρός Χριστοφόρος (Ρακιντζάκης), φιλίᾳ συνδεόμενος με τον Ιταλό Ερρίκο Μορίνι, έμαθε παρ’ αυτού, ότι ερευνώντας τους βίους των Αγίων στη Βενετία είχε πληροφορίες περί του Οσίου Λουκά του εν τῳ Στειρίῳ, του οποίου τα λείψανα ευρίσκοντο στον Ναό του Αγίου Ιώβ της Βενετίας.

Μετά την ρηξικέλευθη χαροποιό είδηση κι αφού έγιναν οι απαραίτητες ενέργειες, αντιπροσωπεία αποτελούμενη από τον τότε Μητροπολίτη Θηβών και Λεβαδείας και νυν Μακ. Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμο, τον πρώην Μητροπολίτη Θηβών και Λεβαδείας κυρό Νικόδημο, τον τότε Ηγούμενο της Μονής και είτα Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κυρό Νικόδημο, τον αδελφό της Μονής και νυν Μητροπολίτη Θηβών και Λεβαδείας κ. Γεώργιο και τον αδελφό της Μονής π. Δοσίθεο Καστόρη μετέβη στη Βενετία, όπου παρέλαβε τα χαριτόβρυτα ιερά λείψανα του Οσίου Λουκά και τα μετακόμισε στη Σεβάσμια Ιερά Μονή του την 13η Δεκεμβρίου 1986, Σάββατο των Προπατόρων.

Κεντρική Φωτογραφία: Σάββατο 13 Δεκεμβρίου 1986. Κεντρική πύλη της Μονής Οσίου Λουκά. Μετά από 526 χρόνια ο Όσιος Λουκάς επιστρέφει στο Μοναστήρι του. Διακρίνονται ο αδελφός της Μονής και νυν Μητροπολίτης Θηβών και Λεβαδείας κ. Γεώργιος και ο μακαριστός Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της

Μητροπόλεως π. Δημήτριος Ταγκαλέγκας. Χαρακτηριστική είναι η ευλάβεια των μικρών παιδιών που αντικρίζουν ίσως για πρώτη φορά στη ζωή τους ιερά λείψανα Αγίου.

Κάτω Φωτογραφία: Από την επάνοδο των ιερών λειψάνων του Οσίου Λουκά στο δρόμο πριν το Μοναστήρι και η υποδοχή από το πλήρωμα της Βοιωτικής Εκκλησίας. Διακρίνονται ο τότε Ηγούμενος της Μονής και Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κυρός Νικόδημος (Ζαλούμης) και ο αδελφός της Μονής π. Δοσίθεος Καστόρης.

Πηγή: Ιερά Μητρόπολη Θηβών και Λεβαδείας